

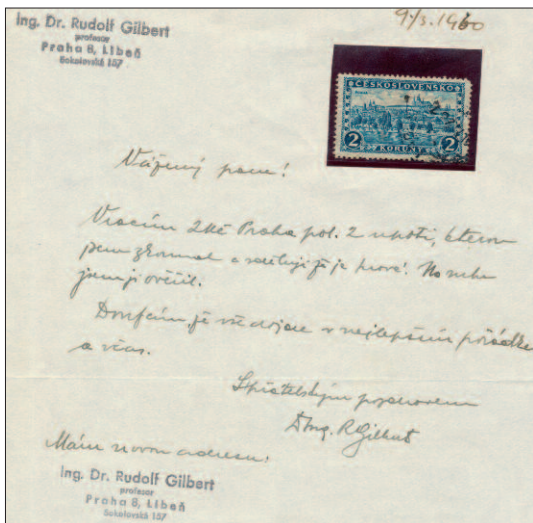
Padělek vzácné průsvitky (II)

Před pěti lety jsme se v rubrice Znalecká hlídka zabývali padělkem vzácné průsvitky 1 na známce 2 Kč vydání Praha-Tatry 1926. (Od té doby přibyla řada nových čtenářů, a tak pro snazší představu článků přinášíme ve zmenšené podobě na následující straně.) Nyní se objevila známka s průsvitkou ještě mnohem vzácnější, v poloze 2, která dosud nebyla známa. Bohužel jde opět o padělek ke škodě sběratelů, tentokrát však ověřený jako pravý znalcem Rudolfem Gilbertem.

FRANTIŠEK BENEŠ

Hodnota 2 Kč vydání Praha-Tatry 1926 je jediným případem mezi čs. známkami, kdy existují tři varianty: s běžnou vodorovnou průsvitkou, bez průsvitky a vzácně s průsvitkou svislou. To samozřejmě láká padělatele, kteří se snaží ze známek bez průsvitky různými postupy vyrobit vzácnou variantu s průsvitkou svislou. Ve zmíněném předchozím článku jsem o tom hovořil a v jeho závěru ukázal, že se takovým snahám lze bránit a člověk k tomu ani nemusí být znalcem. Postup teď nebudu opakovat, naleznete jej v předposledním odstavci článku na následující straně.

Podívejme se teď na nově předloženu „raritu“, ve skutečnosti však, bohužel, nepochybný padělek.

Ke známce bylo přiloženo vyjádření znalce R. Gilberta, v němž ji označil za pravou. To je překvapivý závěr, i proto, že známky s průsvitkou v poloze 2 nebyly (a nejsou) známy a šlo by tedy o unikát, u nichž je třeba být obzvláště opatrný.

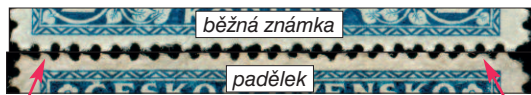
Průsvitka má na první pohled tvar polohy 2, při podrobnější prohlídce však snadno zjistíme, že se její kresba v detailech liší a jiná je i její velikost.

V průhledu vidíme, že padělatel „tlačil na pilu“, průsvitku do papíru vpravil nerovnoměrně a někde jej příliš zeslabil.

Známká se svislou průsvitkou musí mít uší, ale vyšší obraz, než známka s průsvitkou vodorovnou nebo bez průsvitky. Zkoumaný exemplář je uší, ale i nižší, padělatel jej zmenšil, nejspíš v horké vodě. Tím však došlo i ke smrštění perforace, která má odlišný rozměr. To je jednoduchý důkaz nepochybné manipulace. V tomto případě se tedy R. Gilbert zmylil...

Padělek vzácné prusvítky

V naší rubrice jsme se postupně zabývali padělků přetisků, razítek, zoubkování, barev, celistvosti a řadou dalších, dnes se ale podíváme na takový, jaký jsme dosud neprobírali – na padělků prusvítky. Předlohou mi byl v průběhu února a je důkazem, že se cokoli padělá lze, také padělatele zřelují. Opatnost je tedy namísto i tam, kde bychom nějakou nekalost nečekali. Konkrétně tato známka prošla rukama několika zkušených sběratelů, aniž by vzbudila jejich podezření, a nakonec byla prodána za více než čtyřicet tisíc korun!

FRANTIŠEK BENES

Jde o hodnotu 2 Kč emise Praha-Tatry 1926. Pof. č. 225, se svíselou prusvítkou v poloze 1. Jde o jednu z nejvácnějších československých známek, o níž už Hirsch a Franěk v knize Čs. známky (Borovy, 1935, s. 294) píše: „Tisk z plochých desek při použití též použitých archů rozřezaných na pět směru prusvítky. Se svíselou prusvítkou 1. a 4. polohy bylo skutečně zjištěno několik kusů známky 2 Kč. Fakt, že oba dosud známé kusy 2 Kč s prusvítkou 1. a 4. polohy jsou značně pošpiněné, navědčuje údomně, že po cházeli z téhož archu a že se svíselými prusvítkami bylo vytištěno jen několik archů. Podobně jako známky s obrazem prezidenta Masaryka se svíselou prusvítkou mají tyto známky jiný formát, než známky s prusvítkou vodorovnou. Potištěná plocha známek měří 33 1/2 x 21 1/2 mm s prusvítkou svíselou, 34x21 mm s prusvítkou vodorovnou.“

Dívadom rozdílné velikosti známkového obrazu je skutečnost, že čs. známky zhotovované ocelotiskem v té době byly tištěny na navličený papír, aby zmešl a byl snáze vtlačěn do prohloubených čar tiskové desky a přijímal z nich barvu.“ Potištěný papír se poté usuší, opatří lepem a ozoubkuje (Hirsch a Franěk, s. 42).

Papír navličený před tiskem se poněkud roztáhl a po usušení opět smrštl, a to v závislosti na postavení vláken v pruhu papíru (v našem případě se smršťoval rovnoměrně s postavením stonků prusvítky).

V důsledku toho došlo ke změně velikosti obrazu známky, a to na šířku, nebo naopak na délku, jak dobo vidíme např. na známkách 1. typu 1 až 5 Kč TGM 1925. Se vzácnou svíselou prusvítkou 1 – 4 je obraz užší a vyšší, s běžnou vodorovnou 5 – 8 naopak širší a nižší. Zkoušení sběratelé dovezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Stejně je to u známky 2 Kč Praha 1926, u níž stojí za to pozorně prohlížet i haléřové razítkované polohy. Pravděpodobnost nalezl na první pohled a z balíčkového materiálu požaduje vybrat užší exempláře, aniž by musel prohlížet jejich prusvítky.

Nyní je otáčením a padělkem, který ohrohuje jen nejužší možnou množinu známek ČSR I – právě a jen hodnotu 2 Kč Praha 1926. Ta jediná je totiž známa ve všech provedeních – na papíru s prusvítkou vodorovnou i svíselou, a zároveň na papíru bez ní, z něž lze vzácnou variantu padělat. Známkou jsem po prohlídce označil za zadní straně razítkem Padělek – a snad už tedy nikoho neochozí. To ale neznamená, že bychom mohli polevít v ostřížitosti – tento exemplář totiž samozřejmě nemusí být jedináčkem!

To ale není jediné poučení z tohoto případu. Obdobně, jako se při vyschnutí smršťoval papír s prusvítkou, smršťoval se i papír bez prusvítky. Pokud i u něj došlo k nesprávnému vtlačení archů papíru do tiskové lisu, vznikly známky z odlišnou velikostí kresby. Protože známky s prusvítkou, na které je to dobře vidět, nevzbudily pozornost sběratelů. Samozřejmě jde pouze o úvahy – ale, kdo ví? Pokud by byla správná, přivedl nás případ s popsaným padělkem možná na stopu objevu, který by změnil katalogizaci této i dalších emisí. Prohlédněte tedy pozorně své neupotřebené i upotřebené známky bez prusvítky a pokud narazíte na výrazně užší exemplář kterékoli hodnoty (2, 3, 4 a 5 Kč), napište nám o tom!

Ale pozor, i když takovou známku naleznete, není vyháněno „Kutlivo“ už za první republiky s běžnými razítkovanými známkami dělali různé pokusy (vatiří je, smršťovali a různé nahávali), aby vyrobili „z olova zlato“, v našem případě z haléřové polohy dobře prodejnou zajímavost. My se ale umíme bránit – a stačí nám k tomu logická úvaha. Zoubkování bylo totiž prováděno až jako poslední operace, po uschnutí papíru, jehož předchozí smrštnutí na jeho rozměr nemá vliv; u obou formátů je stejný. Proto je třeba věnovat pozornost nejen rozměru obrazu známky, ale i její perforaci, která v případě dodatečné manipulace bude samozřejmě rovněž změněna.

At už naleznete raritu nebo podezřelý exemplář, rád s vašim objevem seznámíme ostatní čtenáře Filatelie.

Nyní je otáčením a padělkem, který ohrohuje jen nejužší možnou množinu známek ČSR I – právě a jen hodnotu 2 Kč Praha 1926. Ta jediná je totiž známa ve všech provedeních – na papíru s prusvítkou vodorovnou i svíselou, a zároveň na papíru bez ní, z něž lze vzácnou variantu padělat. Známkou jsem po prohlídce označil za zadní straně razítkem Padělek – a snad už tedy nikoho neochozí. To ale neznamená, že bychom mohli polevít v ostřížitosti – tento exemplář totiž samozřejmě nemusí být jedináčkem!

To ale není jediné poučení z tohoto případu. Obdobně, jako se při vyschnutí smršťoval papír s prusvítkou, smršťoval se i papír bez prusvítky. Pokud i u něj došlo k nesprávnému vtlačení archů papíru do tiskové lisu, vznikly známky z odlišnou velikostí kresby. Protože známky s prusvítkou, na které je to dobře vidět, nevzbudily pozornost sběratelů. Samozřejmě jde pouze o úvahy – ale, kdo ví? Pokud by byla správná, přivedl nás případ s popsaným padělkem možná na stopu objevu, který by změnil katalogizaci této i dalších emisí. Prohlédněte tedy pozorně své neupotřebené i upotřebené známky bez prusvítky a pokud narazíte na výrazně užší exemplář kterékoli hodnoty (2, 3, 4 a 5 Kč), napište nám o tom!

Ale pozor, i když takovou známku naleznete, není vyháněno „Kutlivo“ už za první republiky s běžnými razítkovanými známkami dělali různé pokusy (vatiří je, smršťovali a různé nahávali), aby vyrobili „z olova zlato“, v našem případě z haléřové polohy dobře prodejnou zajímavost. My se ale umíme bránit – a stačí nám k tomu logická úvaha. Zoubkování bylo totiž prováděno až jako poslední operace, po uschnutí papíru, jehož předchozí smrštnutí na jeho rozměr nemá vliv; u obou formátů je stejný. Proto je třeba věnovat pozornost nejen rozměru obrazu známky, ale i její perforaci, která v případě dodatečné manipulace bude samozřejmě rovněž změněna.

At už naleznete raritu nebo podezřelý exemplář, rád s vašim objevem seznámíme ostatní čtenáře Filatelie.

Nyní je otáčením a padělkem, který ohrohuje jen nejužší možnou množinu známek ČSR I – právě a jen hodnotu 2 Kč Praha 1926. Ta jediná je totiž známa ve všech provedeních – na papíru s prusvítkou vodorovnou i svíselou, a zároveň na papíru bez ní, z něž lze vzácnou variantu padělat. Známkou jsem po prohlídce označil za zadní straně razítkem Padělek – a snad už tedy nikoho neochozí. To ale neznamená, že bychom mohli polevít v ostřížitosti – tento exemplář totiž samozřejmě nemusí být jedináčkem!

To ale není jediné poučení z tohoto případu. Obdobně, jako se při vyschnutí smršťoval papír s prusvítkou, smršťoval se i papír bez prusvítky. Pokud i u něj došlo k nesprávnému vtlačení archů papíru do tiskové lisu, vznikly známky z odlišnou velikostí kresby. Protože známky s prusvítkou, na které je to dobře vidět, nevzbudily pozornost sběratelů. Samozřejmě jde pouze o úvahy – ale, kdo ví? Pokud by byla správná, přivedl nás případ s popsaným padělkem možná na stopu objevu, který by změnil katalogizaci této i dalších emisí. Prohlédněte tedy pozorně své neupotřebené i upotřebené známky bez prusvítky a pokud narazíte na výrazně užší exemplář kterékoli hodnoty (2, 3, 4 a 5 Kč), napište nám o tom!

Ale pozor, i když takovou známku naleznete, není vyháněno „Kutlivo“ už za první republiky s běžnými razítkovanými známkami dělali různé pokusy (vatiří je, smršťovali a různé nahávali), aby vyrobili „z olova zlato“, v našem případě z haléřové polohy dobře prodejnou zajímavost. My se ale umíme bránit – a stačí nám k tomu logická úvaha. Zoubkování bylo totiž prováděno až jako poslední operace, po uschnutí papíru, jehož předchozí smrštnutí na jeho rozměr nemá vliv; u obou formátů je stejný. Proto je třeba věnovat pozornost nejen rozměru obrazu známky, ale i její perforaci, která v případě dodatečné manipulace bude samozřejmě rovněž změněna.

At už naleznete raritu nebo podezřelý exemplář, rád s vašim objevem seznámíme ostatní čtenáře Filatelie.

Nyní je otáčením a padělkem, který ohrohuje jen nejužší možnou množinu známek ČSR I – právě a jen hodnotu 2 Kč Praha 1926. Ta jediná je totiž známa ve všech provedeních – na papíru s prusvítkou vodorovnou i svíselou, a zároveň na papíru bez ní, z něž lze vzácnou variantu padělat. Známkou jsem po prohlídce označil za zadní straně razítkem Padělek – a snad už tedy nikoho neochozí. To ale neznamená, že bychom mohli polevít v ostřížitosti – tento exemplář totiž samozřejmě nemusí být jedináčkem!

To ale není jediné poučení z tohoto případu. Obdobně, jako se při vyschnutí smršťoval papír s prusvítkou, smršťoval se i papír bez prusvítky. Pokud i u něj došlo k nesprávnému vtlačení archů papíru do tiskové lisu, vznikly známky z odlišnou velikostí kresby. Protože známky s prusvítkou, na které je to dobře vidět, nevzbudily pozornost sběratelů. Samozřejmě jde pouze o úvahy – ale, kdo ví? Pokud by byla správná, přivedl nás případ s popsaným padělkem možná na stopu objevu, který by změnil katalogizaci této i dalších emisí. Prohlédněte tedy pozorně své neupotřebené i upotřebené známky bez prusvítky a pokud narazíte na výrazně užší exemplář kterékoli hodnoty (2, 3, 4 a 5 Kč), napište nám o tom!

Ale pozor, i když takovou známku naleznete, není vyháněno „Kutlivo“ už za první republiky s běžnými razítkovanými známkami dělali různé pokusy (vatiří je, smršťovali a různé nahávali), aby vyrobili „z olova zlato“, v našem případě z haléřové polohy dobře prodejnou zajímavost. My se ale umíme bránit – a stačí nám k tomu logická úvaha. Zoubkování bylo totiž prováděno až jako poslední operace, po uschnutí papíru, jehož předchozí smrštnutí na jeho rozměr nemá vliv; u obou formátů je stejný. Proto je třeba věnovat pozornost nejen rozměru obrazu známky, ale i její perforaci, která v případě dodatečné manipulace bude samozřejmě rovněž změněna.

At už naleznete raritu nebo podezřelý exemplář, rád s vašim objevem seznámíme ostatní čtenáře Filatelie.

Nyní je otáčením a padělkem, který ohrohuje jen nejužší možnou množinu známek ČSR I – právě a jen hodnotu 2 Kč Praha 1926. Ta jediná je totiž známa ve všech provedeních – na papíru s prusvítkou vodorovnou i svíselou, a zároveň na papíru bez ní, z něž lze vzácnou variantu padělat. Známkou jsem po prohlídce označil za zadní straně razítkem Padělek – a snad už tedy nikoho neochozí. To ale neznamená, že bychom mohli polevít v ostřížitosti – tento exemplář totiž samozřejmě nemusí být jedináčkem!

To ale není jediné poučení z tohoto případu. Obdobně, jako se při vyschnutí smršťoval papír s prusvítkou, smršťoval se i papír bez prusvítky. Pokud i u něj došlo k nesprávnému vtlačení archů papíru do tiskové lisu, vznikly známky z odlišnou velikostí kresby. Protože známky s prusvítkou, na které je to dobře vidět, nevzbudily pozornost sběratelů. Samozřejmě jde pouze o úvahy – ale, kdo ví? Pokud by byla správná, přivedl nás případ s popsaným padělkem možná na stopu objevu, který by změnil katalogizaci této i dalších emisí. Prohlédněte tedy pozorně své neupotřebené i upotřebené známky bez prusvítky a pokud narazíte na výrazně užší exemplář kterékoli hodnoty (2, 3, 4 a 5 Kč), napište nám o tom!

Ale pozor, i když takovou známku naleznete, není vyháněno „Kutlivo“ už za první republiky s běžnými razítkovanými známkami dělali různé pokusy (vatiří je, smršťovali a různé nahávali), aby vyrobili „z olova zlato“, v našem případě z haléřové polohy dobře prodejnou zajímavost. My se ale umíme bránit – a stačí nám k tomu logická úvaha. Zoubkování bylo totiž prováděno až jako poslední operace, po uschnutí papíru, jehož předchozí smrštnutí na jeho rozměr nemá vliv; u obou formátů je stejný. Proto je třeba věnovat pozornost nejen rozměru obrazu známky, ale i její perforaci, která v případě dodatečné manipulace bude samozřejmě rovněž změněna.

At už naleznete raritu nebo podezřelý exemplář, rád s vašim objevem seznámíme ostatní čtenáře Filatelie.

Nyní je otáčením a padělkem, který ohrohuje jen nejužší možnou množinu známek ČSR I – právě a jen hodnotu 2 Kč Praha 1926. Ta jediná je totiž známa ve všech provedeních – na papíru s prusvítkou vodorovnou i svíselou, a zároveň na papíru bez ní, z něž lze vzácnou variantu padělat. Známkou jsem po prohlídce označil za zadní straně razítkem Padělek – a snad už tedy nikoho neochozí. To ale neznamená, že bychom mohli polevít v ostřížitosti – tento exemplář totiž samozřejmě nemusí být jedináčkem!

To ale není jediné poučení z tohoto případu. Obdobně, jako se při vyschnutí smršťoval papír s prusvítkou, smršťoval se i papír bez prusvítky. Pokud i u něj došlo k nesprávnému vtlačení archů papíru do tiskové lisu, vznikly známky z odlišnou velikostí kresby. Protože známky s prusvítkou, na které je to dobře vidět, nevzbudily pozornost sběratelů. Samozřejmě jde pouze o úvahy – ale, kdo ví? Pokud by byla správná, přivedl nás případ s popsaným padělkem možná na stopu objevu, který by změnil katalogizaci této i dalších emisí. Prohlédněte tedy pozorně své neupotřebené i upotřebené známky bez prusvítky a pokud narazíte na výrazně užší exemplář kterékoli hodnoty (2, 3, 4 a 5 Kč), napište nám o tom!

Ale pozor, i když takovou známku naleznete, není vyháněno „Kutlivo“ už za první republiky s běžnými razítkovanými známkami dělali různé pokusy (vatiří je, smršťovali a různé nahávali), aby vyrobili „z olova zlato“, v našem případě z haléřové polohy dobře prodejnou zajímavost. My se ale umíme bránit – a stačí nám k tomu logická úvaha. Zoubkování bylo totiž prováděno až jako poslední operace, po uschnutí papíru, jehož předchozí smrštnutí na jeho rozměr nemá vliv; u obou formátů je stejný. Proto je třeba věnovat pozornost nejen rozměru obrazu známky, ale i její perforaci, která v případě dodatečné manipulace bude samozřejmě rovněž změněna.

At už naleznete raritu nebo podezřelý exemplář, rád s vašim objevem seznámíme ostatní čtenáře Filatelie.

Nyní je otáčením a padělkem, který ohrohuje jen nejužší možnou množinu známek ČSR I – právě a jen hodnotu 2 Kč Praha 1926. Ta jediná je totiž známa ve všech provedeních – na papíru s prusvítkou vodorovnou i svíselou, a zároveň na papíru bez ní, z něž lze vzácnou variantu padělat. Známkou jsem po prohlídce označil za zadní straně razítkem Padělek – a snad už tedy nikoho neochozí. To ale neznamená, že bychom mohli polevít v ostřížitosti – tento exemplář totiž samozřejmě nemusí být jedináčkem!

To ale není jediné poučení z tohoto případu. Obdobně, jako se při vyschnutí smršťoval papír s prusvítkou, smršťoval se i papír bez prusvítky. Pokud i u něj došlo k nesprávnému vtlačení archů papíru do tiskové lisu, vznikly známky z odlišnou velikostí kresby. Protože známky s prusvítkou, na které je to dobře vidět, nevzbudily pozornost sběratelů. Samozřejmě jde pouze o úvahy – ale, kdo ví? Pokud by byla správná, přivedl nás případ s popsaným padělkem možná na stopu objevu, který by změnil katalogizaci této i dalších emisí. Prohlédněte tedy pozorně své neupotřebené i upotřebené známky bez prusvítky a pokud narazíte na výrazně užší exemplář kterékoli hodnoty (2, 3, 4 a 5 Kč), napište nám o tom!

Ale pozor, i když takovou známku naleznete, není vyháněno „Kutlivo“ už za první republiky s běžnými razítkovanými známkami dělali různé pokusy (vatiří je, smršťovali a různé nahávali), aby vyrobili „z olova zlato“, v našem případě z haléřové polohy dobře prodejnou zajímavost. My se ale umíme bránit – a stačí nám k tomu logická úvaha. Zoubkování bylo totiž prováděno až jako poslední operace, po uschnutí papíru, jehož předchozí smrštnutí na jeho rozměr nemá vliv; u obou formátů je stejný. Proto je třeba věnovat pozornost nejen rozměru obrazu známky, ale i její perforaci, která v případě dodatečné manipulace bude samozřejmě rovněž změněna.

At už naleznete raritu nebo podezřelý exemplář, rád s vašim objevem seznámíme ostatní čtenáře Filatelie.

